

Datum van
inontvangstneming

:

20/04/2015

Zaak C-130/15

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

13 maart 2015

Verwijzende rechter:

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Verenigd Koninkrijk)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

11 maart 2015

Verzoekende partij:

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Verwerende partij:

National Exhibition Centre Limited

[Or. 1][OMISSIS]

[OMISSIS]

[Or. 2] [OMISSIS]

[Or. 3] [OMISSIS]

[OMISSIS]

Inleiding

- 1 Het Britse Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (hierna: „verwijzende rechter”) verzoekt het Hof om een prejudiciële beslissing in een procedure die aanhangig is tussen de Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (hierna: „HMRC”) (het orgaan van de Britse overheid dat verantwoordelijk is voor de inning van de btw en andere belastingen) en National Exhibition Centre Limited (hierna: „NEC”).

- 2 De kernvraag van het hoofdgeding, en tevens het voorwerp van de verzochte prejudiciële beslissing, is de draagwijdte van de vrijstelling van BTW krachtens artikel 13B, onder d), punt 3, van richtlijn 77/388/EEG betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting – Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (hierna: „Zesde richtlijn”) voor „transacties [...] betreffende [...] betalingen, overmakingen”, thans opgenomen in artikel 135, lid 1, sub d) van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (hierna: „btw-basisrichtlijn”)¹.

Feitelijke achtergrond

- 3 De hierna uiteengezette feiten zijn vastgesteld door het First-tier Tribunal (Tax Chamber) (hierna: „FTT”) en worden niet betwist in het hoofdgeding. [OMISSIS]
- 4 NEC is eigenaresse en beheerster van het National Exhibition Centre en andere locaties in Birmingham voor beurzen en openbare tentoonstellingen, sportevenementen, concerten en andere evenementen. NEC verhuurt haar locaties doorgaans aan derden (de organisatoren van dergelijke evenementen) en verkoopt via haar eigen kaartverkoopbureau namens de organisatoren entreekaartjes voor hun evenementen aan klanten.
- 5 Wanneer NEC via haar eigen kaartverkoopbureau entreekaartjes verkoopt voor evenementen die worden gehouden in haar eigen locaties, dan treedt NEC op als de officiële vertegenwoordiger van de organisator. De eigendom van de entreekaartjes gaat daarbij niet over op NEC en de opbrengst van de kaartverkoop wordt geïnd namens de lastgever, de organisator van het evenement.
- 6 Klanten kunnen op verschillende manieren entreekaartjes kopen: (1) [telefonisch] via het callcenter van NEC; (2) via de website van NEC; (3) per post; (4) persoonlijk, aan het loket. NEC brengt in bepaalde (hieronder nader uiteengezette) gevallen „boekingskosten” in rekening aan de kopers van de entreekaartjes. Het beroep van NEC heeft betrekking op deze kosten in verband met betalingen per krediet- of debetkaart voor evenementen die in de eigen locaties van NEC worden gehouden.
- 7 NEC brengt slechts in bepaalde gevallen boekingskosten in rekening. Zo worden er geen boekingskosten in rekening gebracht voor contante betalingen, die alleen persoonlijk kunnen worden verricht. Evenmin gelden er boekingskosten voor betalingen met een [Or. 5] persoonlijk overhandigde cheque of, sinds september 2007, een per post verstuurd cheque. Voordien werden er wel boekingskosten in rekening gebracht voor betalingen met per post verstuurd cheques.

¹ – De geldende bepalingen in de voor de procedure relevante jaren waren die van de Zesde richtlijn.

- 8 Voor geheel of gedeeltelijk met een debetkaart verrichte betalingen worden boekingskosten in rekening gebracht. Tot augustus 2003 werden voor deze betalingen geen boekingskosten in rekening gebracht indien persoonlijk aan het loket werd betaald. Sindsdien zijn echter boekingskosten verschuldigd voor alle betalingen die geheel of gedeeltelijk met een debetkaart worden verricht, ongeacht of de entreekaartjes op afstand of aan het loket worden gekocht.
- 9 Voor geheel of gedeeltelijk met een kredietkaart verrichte betalingen worden altijd boekingskosten in rekening gebracht, ongeacht de wijze waarop de verkoop tot stand komt (via internet, per telefoon, per post of persoonlijk aan het loket).
- 10 Wanneer boekingskosten in rekening worden gebracht, betaalt de klant aan NEC zowel de entreprijs die door NEC wordt geïnd als zichtbare lasthebber van de organisator van het evenement, als de boekingskosten die door NEC in eigen naam worden geïnd.
- 11 Klanten die entreekaartjes persoonlijk aan het loket kopen, kunnen daarvoor alle betalingswijzen gebruiken. Boeking per post kunnen worden betaald via alle methoden, uitgezonderd contante betaling. Boeking per telefoon en online kunnen alleen worden betaald met een debet- of kredietkaart.
- 12 De boekingskosten bedragen circa 10 % van de prijs van de entreekaartjes, of meer voor evenementen waar de markt hogere kosten accepteert.
- 13 Een typische boeking verloopt als volgt, met als voorbeeld een klant die telefonisch entreekaartjes boekt met een krediet- of debetkaart:
  - (1) De klant belt het kaartverkoopbureau en vraagt of er kaartjes beschikbaar zijn voor een bepaald concert;
  - (2) De telefonische verkoopmedewerker controleert via de „Audience View”-software van NEC (een programma dat het stoelplan van de arena op het computerscherm toont met de beschikbare entreekaartjes en prijzen) welke plaatsen beschikbaar zijn. De verkoopmedewerker informeert de klant hierover.
  - [Or. 6] (3) Als de klant een plaats wil boeken, voegt de verkoopmedewerker het gevraagde stoelnummer (en de stoelcategorie, indien van toepassing) voor de entreekaart aan de bestelling toe. Vervolgens informeert de verkoopmedewerker de klant over de prijs van de entreekaart, de boekingskosten en transactiekosten voor het evenement en het soort entreekaart waarop de bestelling betrekking heeft.
  - (4) De verkoopmedewerker vult de volgende gegevens van de klant in op het online verkoopformulier: naam, adres, contactgegevens, betalingswijze en krediet- of debetkaartnummer, beveiligingscode (de driecijferige CV2-code

- op de achterkant van de kaart) en de vervaldatum (en begindatum en/of uitgiftenummer, indien van toepassing).
- (5) Deze gegevens worden onmiddellijk verwerkt in het systeem van NEC. De kaartgegevens worden vanuit de Audience View-software verzonden naar „ServeBase”, een ander programma dat in gebruik is bij NEC. Deze software zorgt voor de veilige overbrenging van gegevens voor elektronische overboekingen van geld. Via de ServeBase-software geeft NEC de informatie door aan de zogeheten „merchant acquirer”. (Dit is een bank of andere organisatie die elektronische en andere diensten verleent om ondernemingen die dat wensen in staat te stellen om betalingen per kredietkaart te accepteren, door middel van een of meer „betaalkaartsystemen”, zoals MasterCard of Visa.) De merchant acquirer stuurt de informatie vervolgens door naar de betrokken kaartemittent (de bank of andere instelling die de kaart aan de klant heeft uitgegeven).
  - (6) Als de kaartemittent de transactie aanvaardt, stuurt hij via de merchant acquirer een autorisatiecode aan NEC. Deze code verschijnt op het scherm van de verkoopmedewerker. Nadat de verkoopmedewerker [op de muis] heeft geklikt om de transactiegegevens te verzenden, duurt het doorgaans vijf tot acht seconden voordat de autorisatiecode op het scherm verschijnt.
  - (7) Wanneer de informatie op het scherm verschijnt, vertelt de verkoopmedewerker de klant dat de transactie is geautoriseerd en geeft hij een uniek, door AudienceView aangemaakt sequentieel bestelnummer door, zodat de klant dit kan noteren; de verkoopmedewerker herhaalt de leveringsprocedure.
- [Or. 7] (8) Het telefoongesprek wordt beëindigd;
- (9) Met behulp van ServeBase maakt NEC iedere dag om middernacht een bestand aan met alle krediet- en debetkaarttransacties van de afgelopen dag, waarbij voor elke transactie het betaalde bedrag, het nummer en een aantal andere beveiligingsgegevens en autorisatiecodes van de betaalkaart worden geregistreerd. NEC verzendt deze informatie via de merchant acquirer aan de betrokken kaartemittenten.
  - (10) Na ontvangst van deze bestanden door de kaartemittenten wordt het bedrag van zowel de hoofdsom van de entreekaartjes als de toepasselijke boekings- en transactiekosten automatisch overgemaakt naar de bankrekening van NEC via de merchant acquirer, minus eventuele commissiekosten die door de merchant acquirer in rekening worden gebracht.
  - (11) NEC houdt de voor de entreekaartjes betaalde bedragen als lasthebber van de betrokken organisator(en) en houdt de boekings- en transactiekosten voor zichzelf.

- (12) Vervolgens wordt de entreekaart afgegeven door deze af te drukken en in een envelop naar de klant te sturen, samen met eventueel promotiemateriaal en/of ander informatief materiaal.

Voorgeschiedenis van de procedure in het Verenigd Koninkrijk

- 14 In februari 2003 vaardigde HMRC een beschikking uit over de verschuldigde btw voor de door het NEC in rekening gebrachte kosten (hierna: de „Beschikking”). NEC vorderde terugbetaling van naar haar mening teveel afgedragen btw over de „boekingskosten” die zij aan klanten in rekening had gebracht. De vordering van NEC waarop de beschikking betrekking had betrof de periode van 1 augustus 1999 tot en met 30 april 2002. Soortgelijke vorderingen van NEC tot terugbetaling van teveel afgedragen btw voor andere perioden (1976-1996 en 2002-maart 2013) werden eveneens afgewezen en tegen de afwijzende beschikkingen werd beroep ingesteld.
- 15 [Or. 8] In de beschikking wees HMRC de vordering van NEC tot teruggaaf van teveel afgedragen btw af omdat de kosten die NEC aan klanten in rekening bracht een tegenprestatie waren voor prestaties die onderhevig waren aan btw tegen het standaardtarief.
- 16 NEC stelde beroep in tegen de beschikking bij het FTT. Het FTT oordeelde dat NEC een kaartverwerkende dienst had verleend aan haar klanten en dat de kosten die aan klanten in rekening werden gebracht, vrijgesteld zijn van btw omdat zij een tegenprestatie zijn voor een vrijgestelde financiële dienst in de zin van artikel 13B, onder d), punt 3 [van de Zesde richtlijn].
- 17 HMRC stelde tegen de beslissing van het FTT hoger beroep in bij de verwijzende rechter. HMRC stelde dat NEC geen kaartverwerkende dienst aan haar klanten had verleend (hierna: „de Kwestie van de aard van de prestatie”) en dat de prestatie door NEC aan deze klanten hoe dan ook niet is vrijgesteld (hierna: de „Vrijstellingskwestie”). Op 21 januari 2015 deed de verwijzende rechter uitspraak en wees het door HMRC ingestelde hoger beroep ten aanzien van de Kwestie van de aard van de prestatie af. Ten aanzien van de Vrijstellingskwestie oordeelde de verwijzende rechter dat het Hof van Justitie van de Europese Unie moest worden verzocht om een prejudiciële beslissing over de vraag betreffende het Unierecht.

Relevante wetgeving en de kernvraag in het hoofdgeding

- 18 De kernvraag in het hoofdgeding is of de btw-vrijstelling in artikel 13B, onder d), punt 3, van de Zesde richtlijn voor „transacties [...] betreffende [...] betalingen, overmakingen” van toepassing is op een aan klanten verleende dienst die bestaat in de verwerking van betalingen met debet- en kredietkaarten door die klanten ten behoeve van een andere partij (de organisator van het evenement).

19 Artikel 13B, onder d), punt 3, van de Zesde richtlijn verleent vrijstelling voor:

„handelingen, bemiddeling daaronder begrepen, betreffende deposito's, rekening-courantverkeer, betalingen, overmakingen, schuldvorderingen, cheques en andere handelspapieren met uitzondering van de invordering van schuldvorderingen”.

20 De Zesde richtlijn is vervangen door de btw-basisrichtlijn. De vrijstelling in artikel 13B, onder d), punt 3, van de Zesde richtlijn is echter [Or. 9] in grote lijnen overgenomen in artikel 135, lid 1, onder d), van de btw-basisrichtlijn, waarin vrijstelling wordt verleend voor:

„handelingen, bemiddeling daaronder begrepen, betreffende deposito's, rekening-courantverkeer, betalingen, overmakingen, schuldvorderingen, cheques en andere handelspapieren met uitzondering van de inning van schuldvorderingen.”

21 Deze vrijstelling is in de wetgeving van het Verenigd Koninkrijk geïmplementeerd in de vorm van de vrijstelling die is opgenomen in punt 1 van groep 5 van bijlage 9 bij de Value Added Tax (Wet op de omzetbelasting) 1994, volgens welk van btw zijn vrijgesteld:

„[d]e uitgifte, overmaking of verkrijging van, of enige andere handeling met betrekking tot geld, en handelingen met betrekking tot zekerheids- en garantieverbintenissen of met betrekking tot promessen of betalingsopdrachten.”

Standpunten van partijen

22 Beide partijen hebben erkend dat de werkingssfeer van de vrijstelling voor „handelingen...betreffende ... overmakingen” reeds aan de orde is geweest in het arrest van het Hof van Justitie in de zaak Sparekassernes Datacenter/Skatteministeriet, C-2/95 (EU:C: 1997:278) (hierna: „arrest SDC”), waarin het Hof heeft verklaard:

(a) in punt 53, dat „de overmaking een handeling is die bestaat in de uitvoering van een opdracht tot overboeking van een geldsom van de ene bankrekening naar de andere”; en

(b) in punt 66, dat „[o]m als ‚een handeling betreffende overmakingen’ te kunnen worden aangemerkt, de verrichte diensten dus [moeten] leiden tot een overmaking van geld en moeten zij dus juridische en financiële wijzigingen meebrengen”.

23 Partijen verschillen echter van mening over de betekenis van de door het Hof van Justitie geformuleerde voorwaarde dat de verrichte diensten moeten „leiden tot

een overmaking van geld en juridische en financiële wijzigingen [moeten] meebrengen”.

[Or. 10] Standpunt van de verzoekende partij (HMRC)

24 HMRC stelt dat de prestaties die NEC in ruil voor betaling van de boekingskosten door de betrokken klanten verricht, niet onder de vrijstelling van artikel 13B, onder d), punt 3, vallen en wel om de volgende redenen, op welke zij zich subsidiair en aanvullend beroept:

- (1) De prestatie bestaat niet (of, subsidiair, niet hoofdzakelijk) in de verlening van een dienst met de kenmerken die het Hof van Justitie in het arrest SDC heeft aangewezen als essentiële kenmerken van een vrijgestelde prestatie.
- (2) Bovendien valt de prestatie in ieder geval onder de uitzondering op de vrijstelling waarin artikel 13B, onder d), punt 3, uitdrukkelijk voorziet, te weten die van de „invordering van schuldvorderingen”.

(1) Leidt de dienst al dan niet tot een overmaking van geld (overeenkomstig het arrest SDC)?

25 Uit het arrest SDC van het Hof van Justitie blijkt duidelijk (zie in het bijzonder de punten 53 en 66 van het arrest) dat een dienst alleen onder de vrijstelling van artikel 13B, onder d), punt 3, voor „handelingen [...] betreffende [... betalingen, overmakingen” kan vallen, als de dienst:

- (a) bestaat in „de uitvoering van een opdracht tot overboeking van een geldsom van de ene bankrekening naar de andere”;
- (b) „leid[t] tot de overmaking van geld”; en
- (c) „dus juridische en financiële wijzigingen [moet] meebrengen”.

26 Om voor vrijstelling in aanmerking te komen, moet de dienst zelf bestaan in – of moet de dienst, zoals in het geval van de eigen diensten van SDC, ten minste een essentieel bestanddeel vormen van – een complete dienst die een „afzonderlijk geheel” vormt en die „de kenmerkende en essentiële functies” vervult van een dienst die [Or. 11] leidt tot [de overmaking van geld] en de bovengenoemde wijzigingen meebrengt, en die „zich uitstrekt tot de kenmerkende en essentiële elementen van de handelingen” (arrest SDC, punten 65-66 en 73).

27 Als een bank een aantal essentiële taken in verband met de overmaking van geld uitbesteedt aan een derde (zoals het gegevensverwerkingscentrum in het arrest SDC, dat essentiële interbancaire taken verrichtte waarbij opdrachten werden uitgevoerd en geld werd overgeboekt), is de door die derde partij verrichte prestatie vrijgesteld. Het feit dat een dienst op de een of andere wijze verband

houdt met het verkrijgen of ontvangen van betalingen is op zichzelf geen voldoende reden voor vrijstelling van deze dienst. Evenmin is het voldoende dat de uitvoering van de dienst een voorwaarde is die voorafgaat aan een overmaking door andere partijen. De vrijstelling is alleen van toepassing op een dienst waarbij de taken die betrokken zijn bij een overmaking (het debiteren van een rekening en het dienovereenkomstig crediteren van een andere rekening) daadwerkelijk worden uitgevoerd. Alleen diensten die deel uitmaken van een afzonderlijke dienst die bestaat in de feitelijke verrichting – door HMRC begrepen als de daadwerkelijke uitvoering – van de overboeking van geld in opdracht van een andere partij, komen in aanmerking voor vrijstelling.

- 28 De door NEC geleverde dienst, waarbij betalingen per krediet- of debetkaart worden geaccepteerd, bezit niet de essentiële kenmerken van een vrijgestelde handeling. NEC wenst betaling van de klant te ontvangen en de taken die NEC verricht in verband met de verkrijging van die betaling zijn niet anders dan die gewoonlijk worden verricht door detailhandelaren bij de acceptatie van krediet- of debetkaartbetalingen van klanten voor goederen of diensten die aan hen zijn of worden geleverd. Om de betaling te ontvangen, verkrijgt NEC de betaalkaartgegevens van de klant en stuurt deze informatie, samen met andere gegevens, rechtstreeks of via een tussenpersoon door naar de merchant acquirer die door NEC is gecontracteerd. NEC neemt echter zelf niet deel aan de feitelijke debitering of dienovereenkomstige creditering van rekeningen. Die taak wordt verricht door de betrokken financiële instellingen bij de uitvoering van de betalingsopdrachten van anderen (onder wie in het bijzonder de betaalkaarthouders). De prestatie van NEC valt daarom niet [Or. 12] onder de vrijstelling.
- 29 Het feit dat de overbrenging van deze gegevens (met inbegrip van betaalkaartnummers en autorisatiecodes) een voorwaarde is voor de geldelijke overboekingen, bewijst niet dat NEC, door de gegevens over te brengen, die overboekingen ook daadwerkelijk uitvoert. Netwerken voor krediet- en debetkaartbetalingen functioneren op basis van geautomatiseerde elektronische systemen. Het feit dat de overbrenging van dergelijke gegevens uiteindelijk tot een overboeking leidt toont dan ook niet aan dat NEC de overboeking van geld ook zelf uitvoert.
- 30 HMRC stelt zich op het standpunt dat deze gevolgtrekking zowel overeenstemt met de beginselen die zijn neergelegd in het arrest SDC (zoals hierboven besproken) en met het doel van de vrijstelling van artikel 13B onder d), te weten „transacties die door hun frequentie en hun alledaagsheid een kernbestanddeel van de financiële stelsels en derhalve van de economische activiteiten in de lidstaten vormen, van belasting vrij te stellen” en daarmee „een belasting van bepaalde diensten, die de werking van de markt negatief kan beïnvloeden, te voorkomen” (zie het arrest CSC Financial Services Ltd/Customs and Excise Commissioners, C-235/00 [2001] ECR I-10237, conclusie van advocaat-generaal Colomer (EU:C:2001:418) punten 24-25).

31 In overeenstemming met dit doel bestrijkt de vrijstelling een reeks diensten die gewoonlijk worden verleend door clearingbanken aan hun klanten, zoals deposito- en rekening-courantdiensten, de verwerking van cheques en de overboeking van geld tussen bankrekeningen via de Swift-, CHAPS- of BACS-betaalsystemen. Zoals het Hof van Justitie heeft verklaard, verleent artikel 13B, onder d), punt 3 echter geen vrijstelling voor een dienst die hoofdzakelijk bestaat uit „de inzameling van geld”: zie beschikking in de gevoegde zaken C-231/07 en C-232/07, Tiercé Ladbroke/België (EU:C:2008:275, punt 24). Het Hof van Justitie tekende daarbij aan dat de vrijstelling van de dienst, waarbij geld werd ingezameld (in dit geval door tabakswinkels („buralistes”) in België die de inleg voor weddenschappen indenen namens wedkantoren), niet noodzakelijkerwijs overeenkwam met de doelen van de vrijstelling, te weten „[(i)] de moeilijkheden bij de vaststelling van de belastinggrondslag en de aftrekbare btw, en [(ii)] een stijging van de kosten van het consumentenkrediet te voorkomen”. Ook in de onderhavige zaak is het niet moeilijk om [Or. 13] een btw-percentage te berekenen voor de diverse door NEC in rekening gebrachte kosten, en dit zou de kosten van het consumentenkrediet niet beïnvloeden.

(2) De uitzondering van de „invordering van schuldvorderingen”

32 De verwijzende rechter aanvaardde de beslissing van het FTT dat de dienst die NEC aan klanten leverde in ruil voor de boekingskosten bestond in de verwerking van hun betalingen voor geboekte entreekaartjes met een debet- of kredietkaart. Volgens het standpunt van HMRC is dit een vorm van „invordering van schuldvorderingen” en valt deze dienst dus onder de uitdrukkelijke uitzondering op de werkingssfeer van de vrijstelling krachtens artikel 13B, onder d), punt 3. HMRC beroept zich in dit verband op het arrest van het Hof van Justitie in zaak C-175/09, Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs/AXA UK plc (EU:C:2010:646) (hierna: „arrest AXA”).

33 Het FTT oordeelde dat de door NEC geleverde dienst niet kon worden aangemerkt als „invordering van schuldvorderingen” omdat de dienst werd geleverd aan de klant die de kaartjes kocht (de schuldenaar) en niet aan de organisator van het evenement (de schuldeiser). Naar de mening van HMRC kan het feit dat een dienst wordt verleend aan één partij (zoals een klant) en niet aan een andere partij (zoals een organisator) niet bepalend zijn voor de vaststelling of deze dienst de noodzakelijke objectieve kenmerken bezit om voor de vrijstelling in aanmerking te komen. De objectieve aard en de functie van de dienst (en niet de status of identiteit van degene aan wie de dienst wordt verleend) bepalen of de dienst al dan niet onder de vrijstelling valt.

34 Als NEC de taken van de dienst zou hebben verricht als een prestatie aan de organisatoren van evenementen (dus als NEC volgens de voorwaarden van haar contracten met de organisatoren voor die dienst beloofd zou worden), dan zou de dienst een „invordering van schuldvorderingen” zijn geweest in overeenstemming

met de beginselen van het arrest AXA. Ditzelfde geldt volgens HMRC ook als deze beloning door de klant (de koper van de kaartjes) zou zijn betaald.

[Or. 14] Standpunt van de verwerende partij (NEC)

- 35 NEC stelt (in grote lijnen) dat een dienst „leidt tot de overmaking van geld en juridische en financiële wijzigingen meebrengt” (overeenkomstig het arrest SDC) als de dienst uiteindelijk resulteert in een overmaking van geld. Wanneer NEC bijvoorbeeld: (1) de debet- of kredietkaartgegevens van de klant inzamelt, (2) autorisatie van de betaling aanvraagt bij de kaartemittent, (3) na verkrijging van de autorisatie de betaling door de klant bevestigt ten behoeve van de organisator van het evenement, en vervolgens (4) een bestand met de transactiegegevens en de autorisatiecode aanmaakt dat via de merchant acquirer naar de kaartemittent wordt verstuurd en op basis waarvan de betaling wordt verricht, dan debiteert NEC een rekening en crediteert NEC een andere rekening (zie arrest Axa UK Plc/HMRC, C-175/09 ([2010] ECR I-10701).
- 36 Van de handelingen van NEC kan worden gezegd dat zij de overmaking zowel hebben veroorzaakt als daartoe hebben geleid, en dus ook juridische en financiële wijzigingen hebben meegebracht. Zonder de door NEC verrichte dienst zou er geen overmaking plaatsvinden en zou de juridische en financiële situatie van klant en organisator ongewijzigd blijven. Dit is de dienst waarvoor NEC betaald wordt door de klant.
- 37 Volgens NEC is het daarbij niet relevant dat NEC zelf geen financiële instelling is en niet de bank van de betaler of de ontvanger is waar een rekening wordt gedebiteerd en een andere wordt gecrediteerd (zie het arrest SDC). Voor de toepassing van de vrijstelling is het evenmin relevant dat NEC de autorisatiecodes van de kaartemittent verkrijgt via een merchant acquirer en niet rechtstreeks van iedere kaartemittent.
- 38 Op grond van deze argumenten stelt NEC dat de dienst waarvoor de boekingskosten een tegenprestatie vormen een „betalingsverwerkende dienst” of een „betaalkaartverwerkende dienst” is en dus een vrijgestelde prestatie in de zin van artikel 13B, onder d), punt 3, van de Zesde richtlijn, als een „handeling [...] betreffende...betalingen, overmakingen [...]”. De prestatie van NEC bestaat niet zuiver uit de overbrenging van gegevens over, of samen met een betaling (waarbij deze doorgifte niet bedoeld is om een betaling te veroorzaken): zie arrest Nordea Pankki Suomi, C-350/10 ([2011] ECR I-7359).
- 39 [Or. 15] Ten aanzien van het begrip „invordering van schuldvorderingen” (voor zover er in de omstandigheden van deze zaak al sprake is van „schuldvorderingen”), verleent NEC diensten aan de klant (de schuldenaar) en niet aan de organisator (de schuldeiser) en houdt zich dus niet bezig met het „invorderen” van schulden. De door NEC verleende diensten stellen de klant in staat om de organisator te betalen. „Invordering van schulden” als uitzondering op

de vrijgestelde prestatie van financiële diensten is derhalve niet van toepassing op de aan de schuldenaar verleende diensten omdat deze in hun aard niet bestaan uit de „invordering” van een schuld.

De prejudiciële vragen

De verwijzende rechter verzoekt het Hof van Justitie om een prejudiciële beslissing over de hieronder geformuleerde vragen.

1. Wat zijn, voor de btw-vrijstelling in artikel 13B, onder d), punt 3, van de Zesde richtlijn (richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting – Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag) zoals uitgelegd door het Hof van Justitie in het arrest Sparekassernes Datacenter/Skatteministeriet, C-2/95 (EU:C: 1997:278), de relevante beginselen die moeten worden toegepast bij de bepaling of een dienst „leid[t] tot een overmaking van geld en [...] dus juridische en financiële wijzigingen meebreng[t]” in de zin van punt 66 van dat arrest? In het bijzonder:
  - 1.1. Is de vrijstelling van toepassing op een dienst zoals die in de onderhavige zaak door de belastingplichtige wordt verricht, waarbij de belastingplichtige geen rekeningen onder zijn controle debiteert of crediteert, maar die, wanneer een overmaking van geld plaatsvindt, oorzakelijk is voor de overmaking, die door een onafhankelijke financiële instelling wordt verricht?
  - 1.2. In het geval van betaling per krediet- of debetkaart, maakt het voor het antwoord op vraag 1.1 verschil of de dienstverrichter autorisatiecodes zelf rechtstreeks van de bank van de kaarthouder dan wel via zijn merchant acquirer verkrijgt?
  - [Or. 16] 1.3. Op basis van welke factoren moet worden onderscheiden tussen (a) een dienst die bestaat in het verstrekken van financiële informatie zonder welke geen betaling zou plaatsvinden maar die niet onder de vrijstelling valt (zoals in het arrest Nordea Pankki Suomi Oyj, C-350/10, (EU:C:2011:532), en (b) een gegevensverwerkingsdienst die de functie van overmaking van geld vervult en die volgens het Hof van Justitie derhalve binnen de werkingssfeer van de vrijstelling kan vallen (zoals in punt 66 van het arrest SDC)?
2. Wat zijn de relevante beginselen die moeten worden toegepast om te bepalen of een dienst zoals die in de onderhavige zaak door de belastingplichtige wordt verricht, al dan niet onder de werkingssfeer van de uitzondering voor de „invordering van schuldvorderingen” in artikel 13B, onder d), punt 3, van de Zesde richtlijn? Inzonderheid, als een dienst waarbij

betalingen worden verricht via een bepaalde methode (zoals een debet- of kredietkaart) volgens de beginselen van het arrest *Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/AXA UK plc*, C-175/09 (EU:C:2010:646) zou bestaan in de „invordering van schuldvorderingen” wanneer deze dienst wordt verleend aan degene aan wie de betaling verschuldigd is (de ontvanger), bestaat die dienst dan ook in de „invordering van schuldvorderingen” wanneer de dienst wordt verleend aan degene die de betaling verschuldigd is (de betaler)? Meer in het bijzonder, is er in de omstandigheden van de voorliggende zaak überhaupt sprake van „invordering” van een „schuldvordering”?

Teneinde het Hof van Justitie behulpzaam te zijn bij het beheer van de bij het Hof aanhangig gemaakte zaken, wijst de verwijzende rechter erop dat het Britse First-tier Tax Tribunal het Hof van Justitie reeds vragen heeft gesteld over sterk vergelijkbare aangelegenheden in de zaak *Bookit*. Deze vragen zijn op 28 december 2014 bij het Hof binnengekomen. Het aan die zaak toegewezen nummer is C-607/14.